

COM ARRIBAR-HI

La capella de Sant Pau de Grabuac es troba dins del nucli de Grabuac o Can Colomer. Per arribar-hi doncs, cal agafar la Carrerada que parteix de Guardiola i, recorreguts un parell de quilometres, trencar a mà dreta per agafar un camí asfaltat que ens portarà de dret a la barriada. En tot cas està força ben senyalitzat. Si es ve de Vilafranca però, pot ser és millor agafar el camí asfaltat que parteix a mà dreta just passar les bodegues Vallformosa i just abans de creuar el pont que salva la riera de Vilobí. Per ambdós camins s'hi pot arribar perfectament amb cotxe. Del camí que ens porta al barri hi parteixen dos carrers que s'endinsen dins el nucli, tots dos ens portaran a una mena de plaça cèntrica i allí, fent cantonada darrera una tanca vestida de ferro treballat, hi ha la capella de St. Pau de Grabuac.

HISTÒRIA

Aquesta capella ha sofert nombroses transformacions i reconstruccions al llarg de la història. Salvador Llorac, en el seu llibre Font-rubí Passeig pel temps i el territori, esmenta diversos fragments de documents i escriptures on es cita la capella. El primer document data del 1315 on s'esmenta el llegat de dos sous, fets a la capella de Sant Pau, per Ferrera, muller de Ramon de Malet, de St. Vicenç de Morrocurt. En un altre document s'esmenta com a capella de Sant Pau i Bellver l'any 1386. L'any 1585 apareix com a capella pertanyent a la parròquia de Santa Maria de Bellver de Font-rubí. A l'interior, a la volta, hi ha un escut de pedra amb dues torres i un castell, i també sembla poder-se identificar la data de 1624 (?) per aquest motiu, es creu que en aquesta època la capella es va construir de nou, o en tot cas, va patir una profunda modificació. Ho ratifica el fet que, observant l'estructura, l'edifici és considera dins el gòtic català del segle XVII. Es creu que l'escut pertany a la família Torrelles. Es sap que l'any 1627 fra Miquel de Torrelles i Sentmenat va vendre a Anna Codina i Cardona, vídua del baró de Pons, la meitat de la jurisdicció que tenia en aquestes terres. Podria ser que fos aquest frare qui ordenés la reconstrucció de la capella l'any 1624 (?). En tot cas, sembla clar que aquest escut va donar origen al blasó municipal. Més d'un segle després, el 16 de gener de 1760, es va donar llicència del vicari general al rector de Bellver per beneir la capella. Aquest document cita com a rector de Bellver a Fèlix Bover, també cita el motiu de la benedicció, que no és altre que la reedificació de la capella de Sant Pau per part de Ramon Ignasi Copons i d'Ivorra, senyor de Font-rubí. La capella la utilitzaren els barons de Font-rubí, quan anaven a la seva casa de Grabuac, avui coneguda com Can Suriol del Castell. Segurament també va ser parròquia dels veïns de l'indret.

Des de el segle IX amb Guifré el Pelós fins a principis del XVI amb Ferran II el Catòlic, el castell de Font-rubí i les seves terres van estar sota domini dels senyors feudals, barons i en èpoques va pertànyer al comte de Barcelona i a la corona d'Aragó, sobretot quant s'extingien els llinatges. Llavors, un castlà o un procurador del rei (normalment un senyor de Vilafranca) era qui se'n feia càrrec. Molts d'ells segurament no van trepitjar mai Font-rubí, en molts casos just per passar revista als tributs i feus que els pagesos de la zona havien de pagar. Sembla però que Grabuac va ser la capital del territori durant la darrera etapa en que el terme va estar subjecte als barons, ja que allí hi van establir la residència. Lloc on es cobraven els tributs (delmes i primícies). Hem de pensar també, que a principis del segle XVI el castell de Font-rubí restava ja deshabitat.

Actualment la capella és de propietat privada, pertany a la família Suriol que resideix a Can Suriol del Castell.

L'INDRET

En l'atapeït nucli i envoltada de cases senyoriales, Sant Pau de Gabuac resta darrera una reixa rodejada d'un bonic jardí. De planta rectangular i absis recte, té el frontis encarat a ponent. El portal és adovellat, de mig punt amb orla i imposta. A banda i banda i destaquen unes curioses finestres conopials de pedra, amb reixa i uns bonics vitralls contemporanis. Té un petit ull de bou sobre la porta i més amunt conserva en molt bon estat el cloquer de cadireta amb la seva campana. La volta d'estil gòtic, és apuntada. Està formada per dos arcs nervats que parteixen de les quatre cantonades, fent intersecció al mig de la volta. Les mènsules, al igual que els arcs, són de pedra treballada i representen les cares d'uns àngels. A la clau, hi ha gravat un castell amb dues torres. El terra és enrajolat amb peces de fang cuit. Hi ha també la pica beneitera de pedra buidada. El conjunt està en molt bon estat i disposa de bancs i tots els elements necessaris per a celebra-hi la missa. Aquesta bonica capella és segurament la més ben conservada que ens resta. Pot ser un bon exemple d'estima al patrimoni, que en altres casos no es dona, sobretot en patrimoni de propietat particular.

